

III TAVALINE PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Js8 ,23b- Js9 ,3)
Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Nii nagu Jumal põlgas muistsel ajal ära Sebuloni ja Naftali maad, nõnda austab ta tulevikus mereäärset teed, Jordanitagust maad, paganate piirkonda. Rahvas, kes kõndis pimeduses, on suurt valgust näinud. Nende peale, kes elasid surmavarju maal, on valgus paistnud. Sina andsid neile suurema hõiskamise ja rohkendasid nende rõõmu. Nad rõõmustavad sinu palge ees, nii nagu ollakse rõõmsad lõikuse ajal ja rõõmustatakse saaki jagades. Sest ikke, mis teda rõhus, ja kepi tema turjalt - tema sundija vitsa - oled sina puruks murdnud nii nagu Midjani päevil.
See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps27 1. 4ab. 7-8. 13-14 R:1a)
R: Issand on mu valgus ja mu lunastus.

Issand on mu valgus ja mu lunastus,
keda peaksin kartma?
Issand on mu elujõud,
kelle ees peaksin värisema?
R:

Vaid üht ma olen palunud Issandalt,
seda üksnes ma ihkan,
et ma saaksin olla Issanda kojas
kõik mu elupäevad.
R:

Ometi ma usun, et saan näha Issanda headust
elavate maal.
Oota Issandat ja ole tugev.
Sinu süda olgu kindel. Looda Issanda peale!
R:

(Teine lugemine 1Ko1 ,10-13.17)
Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Ma manitsen teid, vennad, meie Issanda Jeesuse Kristuse nimel, et te elaksite üksmeeles ja et teie vahel ei oleks lõhenemist. Olgu teil üks süda ja üks mõtteviis. Kloe pere, mu vennad, on mulle teie kohta teada andnud, et teie seas on lahkmeelt ja riidu. Ma pean silmas seda, et mõni teie seast ütleb: "Mina olen Pauluse poolt" või "Mina olen Keefase poolt" ehk "Mina olen Kristuse poolt". Kas Kristus on mitmeks jagatud? Kas on siis Paulus teie eest risti löödud? Või on teid Pauluse nimesse ristitud? Sest Kristus ei ole mind läkitanud ristima, vaid evangeeliumi kuulutama, kuid mitte inimese tarkuse sõnadega, et Kristuse rist ei saaks tühiseks.
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mt 4,17)

Halleluuja. Jeesus kuulutas evangeeliumi Jumala riigist
ja parandas kõiki, kes olid haiged ja vigased. Halleluuja.

(Evangeelium Mt4 ,12-23 lüh. 12-17)
Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Kui Jeesus sai kuulda, et Johannes oli vangitorni heidetud, läks ta Galileasse

tagasi. Ta jättis maha Naatsareti ning asus elama Kapernauma, järveäärsesse linna Sebuloni ja Naftali maal, et läheks täide, mis prohvet Jesaja kaudu on öeldud: "Sebulonimaa ja Naftalimaa - maa järve ääres, sealpool Jordanit, paganate Galilea; rahvas, kes istub pimeduses, on suurt valgust näinud. Ja neile, kes istuvad surmavarju maal - neile on koitnud valgus". Sellest ajast peale hakkas Jeesus kuulutama: "Parandage meelt, sest taevariik on lähedal!" Aga kui ta Galilea järve rannal kõndis, nägi ta kahte venda, Siimonit, keda nimetatakse Peetruseks, ja tema venda Andreast võrke vette laskmas, sest nad olid kalurid. Ja Jeesus ütles neile: "Käige minu järel ja ma teen teist inimesepüüdjad". Sedamaid jätsid nemad oma võrgud ning läksid tema järel. Ja kui ta sealt edasi läks, nägi ta teist kaht venda - Jaakobust ja Johannest, kes koos oma isa Sebedeusega paadis võrke parandasid. Jeesus kutsus neidki. Ja nad jätsid sedamaid oma paadi ja isa ning läksid tema järel. Aga Jeesus käis läbi kogu Galilea, õpetas nende sünagoogides ja kuulutas rõõmusõnumit kuningriigist ning tegi terveks kõik haiged ja vigased rahva seas. See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kord õpetas skautide salgajuht oma poistele, et hea skaut peab olema alati abivalmis. Näiteks vanadel inimestel tuleb aidata üle tee minna. Mõni päev hiljem nägi seesama skaudivanem, kuidas tema salga poisid üht vanemat prouat üle tee tirisid. "Mis te teete?" hüüdis ta neile ehmunult. "Me aitame vanatädi üle tee," vastasid skaudid. "Aga miks, jumala pärast, te teda niimoodi sikutate?" "Nojah," vastas kõige suurem poiss nina nokkides, "me otsisime terve päeva kedagi, kes meie abi vajaks, ja lõpuks leidsime ka, selle tädi siin, aga tema ise ei tahtnud üle tee minna..."

Kedagi aidata, veel enam tõe juurde tuua, misjoneerida ja oma usku pöörata - see võib tunduda hea ja õige. Kuid mismoodi see käima peaks, nii et asi päris pentsikuks ei muutuks? Ennekõike ei tohi unustada, et inimesi kutsub Jumal ja meie tegevus ei tohi tema rolli üle võtta. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad: sellest, mis juhtus järgmisel hommikul pärast esimeste jüngrite kutsumist, ei räägi pühakiri meile midagi. Aga laskem korra oma fantaasial lennata: mis oleks võinud juhtuda, või - arvestades Peetruse tulipäisust - oleks lausa pidanud juhtuma. Võibolla midagi sellist:

"Järgmisel hommikul, kui Jeesus ärkas, nägi ta oma vastseid innukaid jüngreid enda ümber seismas, ja nende õhinas nägudel säras teenistusvalmidus. Aga endi vahel kandsid nad üht meest, kelle käed, jalad ja suu olid kinni seotud. Siis võttis Peetrus sõna ning ütles: "Issand, me oleme kogu öö rassinud, aga vaata, ainult selle ühe oleme püüdnud. Mis me temaga nüüd peale hakkame?"..."

Mida oleks Jeesus selle peale öelnud? Võibolla oleks ta vastanud sõnadega, mida me kuulsime hiljem apostel Pauluse suust: kirjatäht tapab, vaim teeb elavaks (2Kr 3,6). Paraku peab inimene ikka kirjatähest alustama, et siis omaenda läbikukkumiste kaudu Vaimu tundma õppida.

Nii juhtus see ka püha Assiisi Frantsiskusega, kes võttis algul sõnasõnalt Jumala ilmutatud sõnumit: "Ehita kirikut!" Aga kui ta Portiuncula kiriku oli varemeist üles ehitanud, mõistis ta ilmutuse tegelikku sisu - ehitada kirikut inimhingede elavatest kividest. Sarnaseid vigu on alati tehtud ja neid tuleb ikka ette ka tulevikus.

Aga ikkagi, kuidas siis mõista sõnaühendit "inimeste püüdja", või "inimeste kalur"? Kõige selle taustal, mida on misjoni nime all maailmas tehtud, kõlab see tänapäeval eriti halvasti. Ajaloo õppetundide najal me teame ju nüüd, et ausate kuid naiivsete misjonäride kannul tulid sageli rõõvlid ja vallutajad. Ega see

tänapäevalgi teisiti pole - kui kusagil maailmakolkas avastatakse uusi loodusvarasid, siis kõigepealt viiakse sinna veidi lubadusi paremast elust, ning seejärel laastatakse loodus ja hävitatakse kohalik kultuur. Idealism ja inimarmastus on juba ammustest aegadest alates jäänud armutult alla poliitikale ja suurtele ärihuvidele.

Miks siis tahtis Jeesus Peetrusest inimeste püüdjat teha? Tegelikult ei sobinud ju inimeste püüdmine, nagu kalu võrguga püütakse, kuidagi kokku Jeesuse enda õpetusega, mis rõhutas inimeses isiksuse ja indiviidi nägemist. Võibolla oli asi lihtsalt selles, et Peetrusele, kes teenis elatist kalurina, oli niisuguse kujundiga kõige lihtsam selgeks teha seda, mis oli hetkel vajalik. Kui ülestõusnud Jeesus hiljem Peetrusele oma, nagu ta ütles, "lammaste hoidmise" usaldas, ei tähendanud see, et Peetrus oleks vahepeal lamburiks hakanud; nagu järgnevast selgus, sai Peetrus taas väga hästi aru, mis ülesande Jeesus talle andis.

Nii võib juba evangeeliumist endast välja lugeda, et rõõmusõnumit Kristusest ei saa kuulutada üks ja ainus kord kõigile inimestele kõikideks aegadeks. Noor inimene võib oma esimeses vaimustuses tõesti maailma mustvalgelt ette kujutada ja mõelda, et inimesepüüdja kombel on võimalik teisi poolvägisi tõe juurde juhtida. Kuid täiskasvanu saab aru, et igasuguse surve avaldamine usulisel pinnal alandab inimest, isegi kui see sünnib õilsatel motiividel. Pealegi asenduvad õilsad motiivid aja jooksul pahatihti omakasupüüdlikega, hakatakse nautima oma mõjuvõimu, püüdma kuulsust ja raha. Jumala juurde juhtimise asemel hakatakse inimesi juhtima iseenda juurde.

Religioon ei ole seikluste tallermaa. Ka Jeesus ise ei olnud "noor revolutsionäär", ta alustas oma avalikku tegevust alles kolmekümneaastasena, viimaste arvutuste kohaselt võis ta siis olla isegi 36 aastat vana. Selles vanuses on inimene tavaliselt juba saavutanud teatud rahunemise ning elukogemuse. Ka oma jüngreid ei kutsunud Jeesus üles Jumala nimel meeletusi tegema, vaid ütles neilegi lihtsalt: käige minu järel. Käige minu järel kolm pikka aastat, õppige minu eeskujust neid põhimõtteid, mida ei tule üksnes teada, vaid ka osata ise nende kohaselt elada ning alles seeläbi neid teistele õpetada.

Armsad õed ja vennad, kui te kohtate mõnd noort inimest, kes oma nooruse tulisusest tuleb teile evangeeliumi kuulutama, siis selle asemel, et silmad kohmetult maha lüüa, manitsege teda sõbralikult, et ta kasutaks parem oma aega õppimisele ja maailma vaatlemisele, ega pakuks end veel poolpimedada kassipojana kellelegi teejuhiks.

Niisamuti tuleb sageli selle üle järele mõelda ja palvetada, et Jumal ei jätaks meid meie eneste edevuse meelevalda, vaid sisendaks meisse oma kannatuse vaimu. Et me ei peaks iga magusat tunnet tema Vaimu ilmutuseks, ega hakkaks teistele õpetama seda, mida me ka ise veel ei oska. Aamen.